

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem ve věci

žalobce: R. K.
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina,**
sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 20. 3. 2019, č. j. KUJI 23141/2019, sp. zn. OOSČ 250/2019 OOSC,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím Městského úřadu Velké Meziříčí, odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 17. 10. 2018, č. j. DOP/900783/2018-vasu/33130/2018 (dále též „příkaz“ nebo „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“), byl žalobce uznán vinným za přestupek proti zákonu o silničním provozu, který spáchal porušením ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 ve spojení s ustanovením § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „silniční zákon“). Za spáchání přestupku byly žalobci do karty řidiče zaznamenány dva body. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno fikcí dne 29. 10. 2018. Po marném uplynutí 8 denní lhůty k podání odporu nabylo rozhodnutí právní moci dne 7. 11. 2018.
2. Podáním správnímu orgánu I. stupně doručeným dne 22. 2. 2019 podal žalobce proti příkazu odpor. Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 27. 2. 2019, č. j. DOP/41096/2019-vasu/38220/2018 zastavil podání podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, ve věci podání odporu proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně vedené pod č. j. DOP/103516/2018-vasu/38220/2018 a DOP/900783/2018-vasu/33130/2018.
3. Rozhodnutím Krajského úřadu Kraje Vysočina (dále jen „žalovaný“) ze dne 20. 3. 2019, č. j. KUJI 23141/2019, sp. zn. OOSČ 250/2019 OOSC, bylo prohlášeno za nicotné usnesení Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 27. 2. 2019, č. j. DOP/41096/2019-vasu/38220/2018, kterým bylo zastaveno podání podle ust. § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, ve věci podání odporu proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně vedené pod č. j. DOP/103516/2018-vasu/38220/2018 a DOP/900783/2018-vasu/33130/2018.

II. Žaloba

4. Žalobce namítal, že mu příkaz správního orgánu I. stupně nebyl řádně oznámen, čímž byl zkrácen na svých právech. Žalobce uvedl, že o rozhodnutí se dozvěděl až v souvislosti s jinými úkony správních orgánů a kompletní rozhodnutí měl k dispozici teprve dne 12. 3. 2019 při nahlížení do spisu ve věci projednání námitek proti záznamu v kartě řidiče. Dále uvedl, že podal opravný prostředek v analogii s ustanovením § 84 správního řádu, čímž splnil požadavek na využití všech opravných prostředků, nicméně příslušný správní orgán se jím odmítl zabývat.
5. Žalobce namítal nesprávnost řízení zejména v tom, že mu rozhodnutí správního orgánu I. stupně nebylo řádně oznámeno. V řízení tak nemohl řádně vystupovat, navrhopvat důkazy, tvrdit skutečnosti a vyjadřovat se k tvrzeným skutečnostem a prováděným důkazům. Žalobce uvedl, že žalovaný pouze formálně dovodil doručení a oznámení rozhodnutí, avšak podstatu úkonu doručení a splnění všech zákonných náležitostí nezkoumal.
6. K samotnému faktu doručení žalobce namítl, že byl pouze schopen zjistit, že zásilka byla poštovní službou vykázána jako nedoručitelná s tím, že adresát je na dané adrese neznámý.

Zásilka měla být uložena a její uložení oznámeno, ovšem oznámení o uložení není jakkoliv v rozporu s ustanovením § 19 odst. 6 správního řádu prokazováno a dokládáno.

7. Žalobce proto závěrem navrhl, aby krajský soud rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil, popřípadě prohlásil za nicotné.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný považuje žalobu za nedůvodnou. Především odkázal na své Vyrozumění ze dne 20. 2. 2019, č. j. 157 87/2019, sp. zn. OOSČ 100/2019, které bylo odesláno žalobci prostřednictvím jeho právního zástupce. Žalovaný konstatoval, že postup správního orgánu I. stupně ve věci doručování rozhodnutí ze dne 17. 10. 2018, č.j. DOP/90783/2018-vasu/33130/2018, byl v souladu se zákonem, a proto dané rozhodnutí nabylo právní moci dne 7. 11. 2018.

IV. Repliká žalobce

9. Žalobce především uvedl, že doručení rozhodnutí považuje za jednu ze základních podmínek, aby mohlo být rozhodnutí vůbec považováno za existní. Za určitých podmínek lze doručení či náhradní doručení prokazovat pouze formalisticky. To však postihuje pouze případy, kdy adresát prokazatelně nevyužívá možnost vyzvednutí zásilky a všechny další okolnosti nasvědčují tomu, že měl možnost se o uložení zásilky dozvědět. Žalobce na předmětné adrese zásilky běžně přejímal, což naznačuje, že v případě napadených rozhodnutí došlo k nějakému excessu a oznámení o uložení nebylo provedeno řádně v souladu se zákonem. V takovém případě musí úřady, případně soud, zkoumat veškeré okolnosti doručení, a to nejen po formální stránce, ale také jeho faktickou rovinu. Toto dosud žádný dotčený orgán neprovedl a žalobce tak přichází o jakoukoli možnost navrhopat důkazy, vyjadřovat se k nim a prokázat svá skutková tvrzení.

V. Jednání před soudem

10. Žalobce se k nařízenému jednání nedostavil a zástupkyně žalovaného se z nařízeného jednání omluvila.

VI. Shrnutí relevantních skutečností zjištěných ze správního spisu

11. Ze spisového materiálu krajský soud zjistil, že příkazem ze dne 17. 10. 2018, byl žalobce uznán vinným za přestupek proti zákonu o silničním provozu, který spáchal porušením ust. § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „silniční zákon“). Za spáchání přestupku byly žalobci do karty řidiče zaznamenány dva body.
12. Rozhodnutí bylo zasláno na adresu žalobce Československé armády 390, 539 01 Hlinsko v Čechách 1. Jelikož žalobce nebyl zastižen na uvedené adrese, byl vyzván k vyzvednutí zásilky (příkazu), bylo mu zanecháno poučení v souladu s ust. § 23 odst. 4 správního řádu a dne 18. 10. 2018 byla zásilka (příkaz) připravena k vyzvednutí. Uloženou písemnost si žalobce ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedl, proto byla písemnost považována za doručenou posledním dnem této lhůty, tj. 29. 10. 2018. Následně ode dne 30. 10. 2018 běžela 8 denní lhůta pro podání odporu dle ust. § 150 odst. 3 správního řádu. Po marném uplynutí lhůty nabylo rozhodnutí právní moci dne 7. 11. 2018.

13. Podáním správnímu orgánu I. stupně, doručeným dne 22. 2. 2019, podal žalobce prostřednictvím svého zmocněnce mimo jiné odpor proti příkazu ze dne 17. 10. 2018. Správní orgán I. stupně vyhodnotil podání odporu jako žádost a usnesením ze dne 27. 2. 2019 zastavil podání podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, ve věci podání odporu proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně vedené pod č.j. DOP/900783/2018-vasu/33130/2018. Svůj postup odůvodnil tím, že se jednalo o přezkumné jednání (opožděný odpor), které bylo řešeno Krajským úřadem Kraje Vysočina pod č. j. KUJI 15787/2019.
14. Rozhodnutím Krajského úřadu Kraje Vysočina (dále jen „žalovaný“) ze dne 20. 3. 2019, č. j. KUJI 23141/2019, sp. zn. OOSČ 250/2019 OOSC, bylo prohlášeno za nicotné usnesení Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 27. 2. 2019, č. j. DOP/41096/2019-vasu/38220/2018, kterým bylo zastaveno podání podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, ve věci podání odporu proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně vedené pod č.j. DOP/103516/2018-vasu/38220/2018 a DOP/900783/2018-vasu/33130/2018, neboť správní orgán I. stupně nesprávně vyhodnotil další postup. Podaný odpor měl být předán žalovanému, který již příkaz přezkoumával v rámci podnětu podaného žalobcem na přezkumném řízení.

VII. Posouzení věci krajským soudem

15. Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen s.ř.s.), neboť žalovaný, kterým je v souladu s ustanovením § 69 s.ř.s. správní orgán, který rozhodoval v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla, vydal rozhodnutí, jenž je předmětem soudního přezkumu, dne 20. 3. 2019, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.) a jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
16. Napadené rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 1, § 65 a následujících s.ř.s. v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
17. Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud při svém rozhodování vyšel z následujících skutečností, úvah a závěrů.
18. Spor mezi účastníky řízení se koncentroval do otázky doručení příkazu žalobci a v té souvislosti do otázky splnění zákonných podmínek pro postup žalovaného podle ustanovení § 77 odst. 1 správního řádu a v přezkumném řízení sp. zn. OOSČ 100/2019 OOSC/25.
19. Soud předně uvádí, že problematiku doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně a lhůty k podání odporu proti rozhodnutí je nezbytné posuzovat optikou pravidel obsažených ve správním řádu.
20. Podle ustanovení § 20 odst. 1 správního řádu se fyzické osobě písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 4), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoli bude zastižena.

21. Podle ustanovení § 23 odst. 1 správního řádu nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastižen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží. Podle odstavce 4 téhož ustanovení se adresát vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil. Podle odstavce 5 téhož ustanovení se zároveň s oznámením podle odstavce 4 adresát písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu.
22. Doklad o doručení je ve správním řízení považován za obvyklý důkazní prostředek prokazující doručení jakékoliv písemnosti účastníkům řízení, jejich zástupcům, svědkům či jiným adresátům. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu doručenka nemá ve správním řízení (kromě řízení daňového) povahu veřejné listiny. K jejímu zpochybnění není potřeba prokázat opak toho, co z ní plyne, ale i přesto musí adresát při jejím zpochybnění vyvinout určitou míru aktivity tím, že předestře jinou, avšak srovnatelně pravděpodobnou verzi reality (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2014, č.j. 8 As 56/2014-24). Tento výklad je konzistentní s převažujícím rysem doručování ve správním řádu, totiž zvýšené odpovědnosti účastníků za zajištění bezproblémového doručování jim určených písemností. Jejím hlavním projevem je fikce doručení dle § 24 odst. 1 správního řádu. Pokud je pro účastníka obtížné vybírat svoji poštovní schránku nebo na tomto místě dochází k problémům s doručováním, může si zvolit jinou adresu pro doručování, např. do zaměstnání (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2021, č.j. 8 Azs 92/2020-36).
23. Splnění podmínek pro uložení doručované písemnosti dle § 23 správního řádu, a tudíž i pro její doručení na základě fikce dle § 24 odst. 1 téhož zákona, pokud si ji adresát ve lhůtě 10 dnů od uložení nevyzvedne, prokazuje správní orgán obvykle tím, že založí do spisu vrácenou obálku s nevyzvednutou písemností, včetně předtištěné doručenky, na níž je zaznamenáno a stvrzeno podpisem doručovatele, že byla tato zásilka určitého data uložena a že bylo v místě doručování zanecháno oznámení o tomto uložení a rovněž poučení o následcích nevyzvednutí zásilky. Pokud takový doklad chybí, je třeba splnění podmínek pro doručení písemnosti na základě fikce prokázat jiným způsobem, a není-li to možné, je nutno vycházet z toho, že k doručení písemnosti na základě fikce nedošlo (shodně rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2010, č.j. 5 As 26/2009 - 67). Žalobce přitom nezpochybňoval, že na adrese Československé armády č. 390, Hlinsko jiné zásilky běžné přebírá. Součástí správního spisu je předtištěná doručenka opatřená podpisem doručovatelky E. B., na níž je zaznamenáno, že byla tato zásilka dne 8. 11. 2018 uložena a že bylo v místě doručování zanecháno oznámení o tomto uložení a rovněž poučení o následcích nevyzvednutí zásilky. Na doručence je vyznačeno, že adresát je v daném místě neznámý, což znamená, že tam přinejmenším nemá schránku. K tomu je však nutné uvést, že je na odpovědnosti žalobce, že mu na adresu bude možné doručovat a že si doručované písemnosti bude skutečně přebírat. Jinak se totiž vystavuje riziku, že se jeho nečinností negativním způsobem promítne do výsledku řízení. Správní řád pak uvádí, že oznámení lze vložit do domovní schránky „nebo na jiné vhodné místo“ (§ 23 odst. 4 správního řádu). Takovým místem může být třeba nástěnka v bytovém domě (soud k tomu doplňuje, že podle internetového

serveru mapy.cz se na adrese žalobcova trvalého pobytu v Hlinsku nachází bytový dům). Soud jenom pro úplnost dodává, že i on doručoval žalobci písemnost (předvolání k jednání) na shora uvedenou adresu, přičemž dle vrácené doručky zásilku nebylo možno vložit do schránky a o této skutečnosti bylo možné zanechat písemné oznámení v místě doručení. I z toho lze dovodit, že žalobce nemá v místě trvalého pobytu označenou domovní schránku.

24. Už ze samotného faktu, že správní řád zavádí fikci doručení, vyplývá, že mohou nastat v praxi situace, kdy se provinilec o uloženém trestu zákazu činnosti objektivně nedozví, jelikož se s rozhodnutím neseznámil. Soud tedy k věci uvádí, že příkaz byl žalobci doručen fikcí dne 29. 10. 2018. Jelikož žalobce následně nepodal v 8 denní lhůtě od doručení odpor, nabylo rozhodnutí právní moci dne 7. 11. 2018. Odpor podaný zástupcem žalobce dne 22. 2. 2019 byl podán opožděně, což správní orgán I. stupně správně vyhodnotil, avšak následně zvolil nesprávný další postup ve věci. Soud souhlasí se žalovaným, že správní orgán I. stupně nemohl ve věci rozhodnout tak, že bylo zastaveno podání podle ust. § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, ve věci podání odporu proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně vedené pod č.j. DOP/103516/2018-vasu/38220/2018 a DOP/900783/2018-vasu/33130/2018. Namísto takového postupu měl být pozdě podaný odpor posouzen jako podnět k přezkumnému řízení a předán žalovanému k dalšímu postupu.

VIII. Závěr a náklady řízení

25. Soud tak neshledal žalobu důvodnou a proto ji jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
26. Výroky II. a III. o náhradě nákladů řízení jsou odůvodněny ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti a žalobce nebyl v řízení úspěšný, pročez nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 18. listopadu 2021

JUDr. Petr Polách, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:

K. M.